

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 203/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., Š., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 a jeho uznesením z 21. júla 2008, ako aj vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 144 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky, namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 19 ods. 1 a 3, čl. 22 ods. 1 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009 a jeho uzneseniami zo 14. januára 2010 a z 3. marca 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. decembra 2010 doručená sťažnosť M. P., Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie

základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 a jeho uznesením z 21. júla 2008, ako aj porušenie čl. 2 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 144 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy, namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 19 ods. 1 a 3, čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ústavy a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009 a jeho uzneseniami zo 14. januára 2010 a z 3. marca 2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva presvedčenie sťažovateľa, že spolu so svojou manželkou sú poškodení obzvlášť závažným trestným činom podvodu, vo veci *„ktorého Úradom boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru MV SR, Odborom boja proti korupcii - Výhod pod čvs. PPZ-46/BPK-V-2008, bolo dňa 31. 08. 2010 vznesené trestné obvinenie voči JUDr. J. Š. a Ing. P. T. v prospech ktorého 25. 08. 2007 bolo začaté exekučné konanie 48 Er 2258/2007 na základe odporujúceho zákonu rozhodcovského rozsudku na OS KE II...“*. Podľa názoru sťažovateľa *«po začatí trestného stíhania a pokročení vyšetrovania zločinu podvodu, P. T. zľingoval „odstúpenie“ nezákonného rozhodcovského rozsudku, nastrčenej osobe Ing. R. M., v mene ktorého bolo 18. 03. 2008 začaté druhé nezákonné exekučné konanie č. k. 48 Er 598/2008, pričom na tom istom miestne nepríslušnom vo vzťahu k sťažovateľovi OS KE II»*.

V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 okresný súd, zastúpený neoprávnenou osobou, vyššou súdnou úradníčkou, ktorá samostatne konala a rozhodovala bez poverenia sudcu, porušil sťažovateľom označené práva. Dňa 1. júla 2008 vyššia súdna úradníčka podľa názoru sťažovateľa samostatne bez ex offo povinného poverenia sudcu rozhodla uznesením č. k. 48 Er 598/2008-31 vo veci návrhu sťažovateľa a jeho manželky o zastavení protizákonne začatej exekúcie, ktorým návrh sťažovateľa a jeho manželky odmietla. Voči predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ a jeho manželka v zákonnej lehote odvolanie. Sťažovateľ vidí porušenie svojich práv okrem iného v tom, že 21. júla 2008 vyššia súdna úradníčka bez poverenia sudcu vydala uznesenie č. k. 48 Er 598/2008-51 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým zamietla návrh sťažovateľa o miestnej

nepríslušnosti okresného súdu. Predmetné napadnuté uznesenie nebolo podľa názoru sťažovateľa jeho manželke nikdy doručené, pričom „*spôsobený jej stav právnej neistoty pretrváva*“. Sťažovateľovi bolo predmetné uznesenie doručené 21. augusta 2008. Sťažovateľ sa proti napadnutému uzneseniu odvolal. Podľa názoru sťažovateľa „*Pri konaní v mene súdu vo veci exekúcie č. k. 548 Er 598/2008 sa vyššia súdna úradníčka OS KE II... dopustila nesprávneho úradného postupu ktorým boli zasiahnuté základné práva sťažovateľa tým, že ako neoprávnená osoba samostatne konala a rozhodovala okrem iného aj pri vydaní uznesenia č. k. 48 Er 598/2008-51 zo dňa 21. 07. 2007 bez obligatórne povinného poverenia sudcu...*“. V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že „*V ex. súdnom spise 48 Er 598/2008 niet poverenia sudcu G. F. pre vyššiu súdnu úradníčku..., ktoré by oprávňovalo jej samostatne konanie v celej veci ako niet poverenia sudcu, ktoré by oprávňovalo v. s. u . na samostatne konanie a rozhodovanie vo veci uznesenia č. k. 48 Er 598/2008-51...*“. Dňa 3. augusta 2009 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008 (pridelená sp. zn. 4 CoE 195/09), pričom toto „*druhé uznesenie*“ bolo okresným súdom vydané neskôr ako uznesenie z 1. júla 2008, ktorým bol zamietnutý návrh na zastavenie exekúcie. Spis bol odstúpený krajskému súdu v čase, keď manželke sťažovateľa nebolo doručené ani uznesenie č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008, ani napadnuté uznesenie č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008, pričom uznesenie z 21. júla 2008 vo veci námietky miestnej nepríslušnosti nebolo manželke sťažovateľa vôbec doručené. Krajský súd uznesením č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo 14. januára 2010 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu z 21. júla 2008 o zamietnutí námietky miestnej príslušnosti. Podľa sťažovateľa vo vzťahu k predmetnému uzneseniu krajského súdu „*... avšak dňa 14. 01. 2010, tá istá sudkyňa KS... porušila procesný poriadok a neoprávnené rozhodla vo veci uznesenia č. 48 Er 598/2008-51 z 21. 7. 2008, o odmietnutí miestnej nepríslušnosti, ktoré tak isto bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou, pričom za stavu, keď toto ani nebolo doručené manželke sťažovateľa, ho potvrdila Uznesením 4 CoE 195/2009-604, pričom v predmetnom uznesení 4 CoE 195/2009-604 svojvoľne pozmeňovala všetky údaje účastníkov konania označených v uznesení vyššej súdnej úradníčky okresného súdu, označených v titule, návrhu na ex. a žiadosti na exekúciu.*“. Podľa názoru sťažovateľa „*týmto bol sťažovateľovi spôsobený stav pretrvávajúcej právnej neistoty, čo je nezlučiteľné s prehlásením SR v čl. 1 Ústavy za právny štát*“. Dňa 5. februára 2010 sťažovateľ požiadal

o odstránenie zrejmej chyby v písaní v uznesení krajského súdu zo 14. januára 2010, o čom krajský súd uznesením č. k. 4 CoE 195/2009-687 z 3. marca 2010 rozhodol tak, že návrh na opravu uznesenia zo 14. januára 2010 zamietol. Vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu zo 14. januára 2010 došlo podľa sťažovateľa k „svojvoľnému pozmeňovaniu všetkých údajov účastníkov konania“. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti následne uviedol, že «... v tej súvislosti je potrebné poznamenať, že Okresný súd KE II v konaní 48 Er 598/2008, už z prvopočiatku vedel, že údaje ako povinných tak aj oprávneného uvedené v „titule“, žiadosti, návrhu sú nesprávne, (nehovoriac na tomto mieste o množstve iných právnych dôkazoch rozporu so zákonom) a svedčili o protizákonnom, ale aj o podvodníckom pokuse v zbavení vlastníctva sťažovateľa...». Sťažovateľ v tejto súvislosti vo veci uvádza, že „Vydáním Uznesenia č. k. 4 CoE 195/2009-687 zo dňa 3. 3. 2010, obsah ktorého je otvorene nepravdivý, je v rozpore s dôkazmi, zákonom a skutočnosťami, sudkyňa KS preukázala svoju zaujatosť vo veci, porušila dôstojnosť súdneho konania, porušila základne práva sťažovateľa a zákon...“.

Vychádzajúc z uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo M. P. na súdnu a inú právnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní č. k. 48 Er 598/2008, postupom OS KE II porušené bolo.

2. Základné právo M. P. na prejednanie jeho záležitosti zákonným sudcom zaručené čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní č. k. 48 Er598/2008, postupom OS KE II porušené bolo.

3. Základné právo M. P. na prejednanie jeho záležitosti súdom zriadeným zákonom, zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v konaní č. k. 48 Er 598/2008, postupom OS KE II porušené bolo.

4. Základné právo M. P. na prejednanie jeho záležitosti nezávislým a nestranným sudcom zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v konaní č. k. 48 Er 598/2008, postupom OS KE II porušené bolo.

5. Základné právo M. P. na prejednanie jeho záležitosti so zárukou spravodlivého procesu, zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom OS KE II porušené bolo.

6. Základné právo M. P. , na súd zriadený na základe zákona, zaručené čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

7. Základné právo M. P. na zákonného sudcu, zaručené čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 48 odst. 1 Ústavy SR, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

8. Základné právo M. P. na prejednanie veci nezaujatým sudcom, zaručené čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

9. Základné právo M. P. na spravodlivosť, zaručené čl.6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

10. Základné právo M. P. na súdnu a právnu ochranu, zaručené čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 46 Ústavy SR, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

11. Základné právo M. P. na ochranu osobných údajov a ochranu pred ich zneužívaním, zaručeného čl. 19 odst. 3., čl. 22 odst. 1 Ústavy, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

12. Základné právo M. P. na neprípustnosť uloženia povinnosti nie na základe zákona, nie v jeho medziach a bez zachovania základných práv a slobôd, garantované čl. 13 Ústavy SR odst. 1, písm. a),

13. Základné právo M. P. na dobré meno a dobrú povesť, zaručeného čl. 19 odst. 1, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

14. Základné právo M. P. na súdnu a právnu ochranu, zaručeného čl. 46 Ústavy SR, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

15. Základné právo M. P. na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti, zaručeného čl. 19 odst. 1 Ústavy SR, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

16. Základné právo M. P. na účinné právne prostriedky nápravy, zaručeného čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.

17. *Základné právo M. P. na garanciu dodržania súdom zákona, ústav a medzinárodných zmlúv v zmysle čl. 2 odst. 2 Ústavy SR v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, postupom Krajského súdu v Košiciach, porušené bolo.*

18. *Ústavný súd Uznesenie OS KE II č. k. 48 Er 598/2008-51 zo dňa 21. 7. 2008 o odmietnutí námietky miestnej nepríslušnosti súdu, vydaného neoprávnenou osobou vyššou súdnou úradníčkou OS KE II bez poverenia sudcu, v celom rozsahu zrušuje.*

19. *Ústavný súd Uznesenia KS v KE č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo dňa 14. 1. 2010 o potvrdení Uznesenia OS KE II č. k. 48 Er 598/2008-51 zo dňa 21. 7. 2008, v celom rozsahu zrušuje.*

20. *Ústavný súd Uznesenie KS v KE č. k. 4CoE 195/2009-687 zo dňa 3. 3. 2010 o odmietnutí návrhu na odstránenie svojvoľného pozmeňovania všetkých údajov účastníkov konania v uznesení KS v KE č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo dňa 14. 1. 2010, v celom rozsahu zrušuje.*

21. *Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 tisíc eur, ktoré je povinný OS KE II zaplatiť sťažovateľovi M. P., do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia.*

22. *Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 7 tisíc eur, ktoré je povinný Krajský súd v Košiciach zaplatiť sťažovateľovi M. P ..., do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia. “*

Zároveň sťažovateľ navrhol ústavnému súdu dočasným opatrením odložiť vykonateľnosť uznesení krajského súdu č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo 14. januára 2010 a č. k. 4 CoE 195/2009-687 z 3. marca 2010, ako aj vykonateľnosť uznesenia okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V prvom rade ústavný súd poznamenáva, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv.

Tvrdenia o porušení iných práv ústavný súd považoval iba za súčasť argumentácie sťažovateľa.

V zmysle uvedeného ústavný súd považoval za predmet sťažnosti namietané porušenie článkov ústavy, základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom tak, ako sú uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia, ktorého sa mal dopustiť okresný súd uznesením č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a krajský súd uzneseniami č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo 14. januára 2010 a č. k. 4 CoE 195/2009-687 z 3. marca 2010 a taktiež postupom, ktorý ich vydaniu predchádzal.

1. K namietanému porušeniu základných práv uznesením okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu

1.1 V súvislosti s exekučným konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 sťažovateľ namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 ústavy) a „prejednanie jeho záležitosti súdom zriadeným zákonom“, resp. „nezávislým a nestranným sudcom“ (čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom a uznesením okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008, ktorým vyššia súdna úradníčka zamietla sťažovateľom vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti okresného súdu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základných práv sťažovateľa zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 je neprípustná.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Porušenie tých istých práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 a jeho uzneseniami tak z 1. júla 2008, ako aj z 21. júla 2008 namietal sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 8. februára 2010. O tejto sťažnosti ústavný súd rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 134/2010-13 z 18. marca 2010 tak, že v tejto časti sťažnosť pre nedostatok svojej právomoci odmietol.

Pretože v uvedenej veci sa v zásade nerozhodovalo o podmienkach konania, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

1.2 V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na svoje skoršie rozhodnutie č. k. II. ÚS 481/2010-19 z 15. novembra 2010 vydané v obdobnej veci (sťažnosť manželky sťažovateľa), v ktorom ústavný súd, pokiaľ ide o postup okresného súdu, v ktorom konala a rozhodovala vyššia súdna úradníčka, vo svojej argumentácii uviedol, že z rozvrhu práce Okresného súdu Košice II uverejneného na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (<http://www.justice.gov.sk/dwn/rs/2008/OSKE2/rpsoske208.rtf>) na strane 59 je ustanovené zaradenie vyššej súdnej úradníčky Mgr. M. K. pre výkon a rozhodovanie podľa zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov v súdnom oddelení 48 Er. Zároveň z úradného záznamu ústavného súdu zo 16. februára 2010 vyplýva, že zákonný sudca Mgr. G. F. udelil vyššej súdnej úradníčke 8. februára 2008 poverenie na konanie a rozhodovanie v exekučnom konaní. Z uvedeného považuje ústavný súd za preukázané, že konanie a rozhodovanie vyššej súdnej úradníčky v napadnutom exekučnom konaní bolo v súlade so zákonnými požiadavkami.

2. K namietanému porušeniu základných práv uzneseniami krajského súdu č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo 14. januára 2010 a č. k. 4 CoE 195/2009-687 z 3. marca 2010 a postupom, ktorý ich vydaniu predchádzal

2.1 Sťažovateľ namieta porušenie čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 144 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy, porušenie základných práv zaručených v čl. 19 ods. 1 a 3, čl. 22 ods. 1 a čl. 46 ústavy a porušenie práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, a to uzneseniami č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo 14. januára 2010 a č. k. 4 CoE 195/2009-687

z 3. marca 2010, ako aj postupom krajského súdu, ktorý predchádzal vydaniu týchto uznesení.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

2.2 Krajský súd uznesením č. k. 4 CoE 195/09-604 zo 14. januára 2010 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008, ktorým okresný súd zamietol námietku sťažovateľa o miestnej nepríslušnosti okresného súdu. Podľa zistenia ústavného súdu predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. februára 2010 a sťažovateľovi bolo doručené 3. februára 2010.

2.3 Uznesenie krajského súdu č. k. 4 CoE 195/2009-687 z 3. marca 2010, ktorým krajský súd zamietol návrh sťažovateľa na opravu svojho uznesenia zo 14. januára 2010, podľa zistenia ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť 3. júna 2010. Z úradného záznamu spísaného zákonnou sudkyňou krajského súdu 9. júla 2010, ktorý sa nachádza na č. l. 689 súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 48 Er 598/2008, vyplýva, že k doručeniu tohto rozhodnutia sťažovateľovi došlo v zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 poslednej vety Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

Podľa § 47 ods. 2 OSP ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát

zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

V zmysle uvedeného teda nastali účinky doručenia rozhodnutia 3. júna 2010.

2.4 Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začína plynúť dňom, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základných práv, t. j. v danom prípade od 19. februára 2010 v prípade uznesenia krajského súdu č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo 14. januára 2009 a v prípade uznesenia č. k. 4 CoE 195/2009-687 z 3. marca 2010 od 3. júna 2010. Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu až 30. decembra 2010 (podaná osobne), teda jednoznačne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. Nad rámec ústavný súd poznamenáva, že vzhľadom na dodržanie ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku týkajúceho sa doručovania rozhodnutia krajského súdu č. k. 4 CoE 195/2009-687 z 3. marca 2010 sťažovateľovi nemožno jeho námietku o nedoručení uvedeného rozhodnutia akceptovať. K účinkom doručenia rozhodnutia, ako to už bolo uvedené, došlo podľa § 47 ods. 2 poslednej vety OSP.

V zmysle judikatúry ústavného súdu základné právo na súdnu a inú právnu ochranu všeobecný súd nemôže porušiť, ak koná vo veci v súlade s procesnoprávnymi predpismi

vŕahujúcimi sa na konkrétne konanie (napr. II. ÚS 181/06). Teda ak orgán štátu aplikuje platný právny predpis, jeho účinky (dôsledky) použitia nemožno považovať za porušenie základného práva alebo slobody (II. ÚS 81/00, II. ÚS 63/03).

Za týchto okolností sa námietka sŕažovateľa týkajúca sa doručovania uznesenia krajského súdu č. k. 4 CoE 195/2009-687 z 3. marca 2010 javí ako zjavne neopodstatnená, čo by bolo podkladom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z tohto dôvodu.

4. Pretože sŕažnosť sŕažovateľa bola ako celok odmietnutá a rozhodovanie o jeho ďalších požiadavkách (zrušenie rozhodnutí všeobecných súdov a priznanie mu primeraného finančného zadost'učinenia) je podmienené vyhovením sŕažnosti (k čomu v tomto prípade nedošlo), bolo bez právneho dôvodu sa týmito požiadavkami zaoberať.

S prihliadnutím na výsledok predbežného prerokovania sŕažnosti sŕažovateľa neprichádzalo do úvahy ani vyhovieť jeho návrhu na vydanie dočasného opatrenia a odložiť vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2011